Nr. 3. Kraków, 15 marca 1923 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika i ogłoszenia winny przesyłać Starostwa oraz inne instytucje i osoby prywatne prenumerujące Dziennik w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 38.002 Kasy skarbowej Nr. II w Krakowie z zaznaczeniem: „na rachunek Województwa w Krakowie „Dochody“ Dział II Ministerstwa Spraw Wewnętrznych § 6 poz. 1“.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunkn do władz nrzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 3 Mp. 1250·—.

TREŚĆ: Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i w „Monitorze Polskim“. — Rozporządzenia i okólniki z Wydziałów: prezydjalnego, administracyjnego, rolnictwa i weterynarji, pracy i opieki społecznej i zdrowia publicznego. — Mianowania i przeniesienia. — Nekrologia. — Ogłoszenia.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych: w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i w „Monitorze Polskim“.

Dostarczanie pomieszczeń przez gminy miejskie.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 91. Ustawa z dnia 31 stycznia 1923 r. zmieniająca art. 1, 7 i 11 ustawy z 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 90. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 31 stycznia 1923 r. o podwyższeniu taksy komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich Kolei państwowych.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 93. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 1 lutego 1923 r. w sprawie uzupełnienia przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Dz. Ust. Nr. 17 poz. 112. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 19 lutego 1923 roku, o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 125. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 17 lutego 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych,

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 129. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 22 lutego 1923 roku, o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowo-bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części Górnego Śląska a stacjami kolei polskich, leżących poza Górnym Śląskiem (włączając w to stacje należących do Polski, jak również zarządzanych przez Polskę kolei obszaru W. M. Gdańska).

Komisja Mieszana dla Górnego Śląska.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 128. Oświadczenie rządowe z dnia 24 lutego 1923 r. w przedmiocie Regulaminu o postępowaniu Komisji Mieszanej dla Górnego Śląska.

Opłaty kinematograficzne.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 120. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1923 w sprawie opłat za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych.

Poczty i Telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 103. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 lutego 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Dz. Ust. Nr. 17 poz. 109. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 lutego 1923 r. w sprawie dołączania dodatków do czasopism.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 114. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1923 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Policja Państwowa.

M. P. Nr. 30 poz. 32. Przepisy o organizacji Głównej Komendy Policji Państwowej z dnia 28 grudnia 1922 r.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 81. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1923 r. w sprawie zniesienia sekwestru ropy i przetworów naftowych.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 97. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 lutego 1923 roku w sprawie zmiany rozp. z 7 grudnia 1921 o wydawaniu pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Dz. Ust. Nr. 16 poz. 107. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

M. P. Nr. 51 poz. 52. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z 1 grudnia 1920 r. w sprawie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów za granicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewóz tranzytowy.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 84. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1923 r. w przedmiocie ustalenia wynagrodzenia członków Komitetu Dyrekcyjnego Poczt. Kasy Oszczędności.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 85. Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 1923 r. celem wykonania ustawy z 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 87. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1923 r. w przedmiocie blankietów wekslowych.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 89. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 25 stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 98. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1923 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ust. z 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 99. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1923 r, w sprawie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 117. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1923 r. w przedmiocie ustanowienia na obszarze górnośląskiej części Województwa śląskiego marki polskiej drugim ustawowym środkiem płatniczym obok marki niemieckiej.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 118. Rozporządzenie Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z 22 lutego 1923 r. w sprawie przedłużenia mocy rozporządzenia z 21 października 1922 r. o ulgach celnych.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 119. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży 8°/₀ państw. pożyczki złotej z r. 1922.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 130. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 9 lutego 1923 r. w sprawie uzupełnienia i zmiany § 6 przepisów z 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 131. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Min. Przemysłu i Handlu z 17 lutego 1923 r. w sprawie uzupełnienia wykazów towarów, zawartego w § 1 rozp. z 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 134. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 23 lutego 1923 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

Dz. Ust. Nr. 23 poz. 140. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kwoty I. emisji 8°/₀ państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

M. P. Nr. 33 poz. 35. Rozporządzenie Rady Ministrów z 1 lutego 1923 r. w przedmiocie ustanowienia Rady towaroznawczej do spraw celnych.

M. P. Nr. 41 poz. 40. Obwieszczenie Ministra Skarbu z 3 lutego 1923 r. w sprawie zmiany cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru r. 1922.

M. P. Nr. 45 poz. 43. Okólnik Ministerstwa Skarbu, wydany w porozumieniu z Najwyż. Izbą Kontroli, do wszystkich władz centralnych, centralnej Kasy państwowej, Izb skarbowych i Kas skarbowych.

Sprawiedliwość.

Dz. Ust. Nr. 13 poz. 83. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1923 r. w przedmiocie taksy dla pisarzy hipotecznych.

Statystyka administracyjna.

Dz. Ust. Nr. 16 poz. 104. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłaty za wypełnione karty statystyczne, dotyczące ruchu naturalnego ludności.

Urzędnicze sprawy.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 100. Rozporządzenie Rady Ministrów z 1 lutego 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 101. Rozporządzenie Rady Ministrów z 1 lutego 1923 r. w sprawie podwyższenia djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, W. M. Gdańska i na Górny Śląsk.

Zagraniczne sprawy.

Dz. Ust. Nr. 17 poz. 110. Układ polsko-niemiecki w przedmiocie państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska, podpisany w Opolu dnia 15 czerwca 1922 r. zatwierdzony ust. z 4 sierpnia 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 17 poz. 111. Oświadczenie rządowe z 14 stycznia 1923 w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu polsko-niemieckiego, dotyczącego państw. własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górn. Śląska, podpisanego w Opolu 15 czerwca 1922 r.

Zaopatrzenie inwalidów wojennych.

Dz. Ust. Nr. 20 poz. 132. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojsk., Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Op. Społ. z 10 stycznia 1923 r. do ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, tudzież do ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. z mieniającej niektóre postanowienia ustawy z 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 94. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Dz. Ust. Nr. 14 poz. 96. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 7 lutego 1923 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica).

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 116. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923 r. dotyczące zmian w rozporządzeniach z 20 stycznia i 9 sierpnia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 137. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 20 lutego 1923 r. w sprawie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek.

Dz. Ust. Nr. 23 poz. 141. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 11 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

M. P. Nr. 40 poz. 40. Obwieszczenie Ministra Zdrowia Publicznego z 1 lutego 1923 r. dotyczące podwyższenia taks leczenia w szpitalach publicznych w Małopolsce.

Zwalczanie lichwy.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 139. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z 20 lutego 1923 r. w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży, ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. B. B. 3591. Warszawa, 20 lutego 1923.

Okólnik Nr. 13.

W sprawie podwyższenia opłat za paszporty i wizy.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Wojewody śląskiego, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz P. Wojewody śląskiego w Katowicach.

W związku z podwyższeniem opłat za paszporty i wizy przewidzianem w okólniku Nr. 9 z dnia 8 II. 1923 r., zarządzam co następuje: 1) opłatę za wizy pobieraną od cudzoziemców na wyjazd z Polski, jak również za wizy na powrót do Polski (patrz par. 8 i 9 Rozp. z dnia 5 III. 1921 „Monitor Polski“ Nr. 72) podwyższa się do marek 10.000; 2) opłaty pobierane od cudzoziemców za wizy dające prawo wielokrotnego w ciągu 3 miesięcy przekraczania w obie strony granicy polsko-gdańskiej podwyższa się do 100.000 marek w myśl ustalonej w okólniku Nr. 17 z dnia 20 I. 1922 zasady, że wiza ta ma być opłacana w wysokości odpowiadającej sumie, jaką należałoby pobrać przy pięciokrotnem każdorazowem zezwoleniu na przekroczenie granicy w obie strony; wiza na wyjazd marek 10.000, wiza na powrót marek 10.000. Mk. 20.000. 20.000 × 5 = 100.000; 3) opłatę za paszporty ulgowe wymienione w piśmie okólnem z dn. 14 czerwca 1922 N. BB. 7363 podwyższa się do marek 10.000. Powyższe rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 marca 1923 roku. Minister. Podpis.

L. 2552 Pr. 2 ex 1923. Kraków, 28 lutego 1923.

Okólnik Nr. 317.

Wszystkim PP. Starostom oraz P. Dyrektorowi Policji w Krakowie.

W ślad za tut. reskryptem z dnia 12 lutego br. L. 1847/2/pr. do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 2479/1 pr. Kraków, 28 lutego 1923.

Exequatur p. Paulo E. Giusti na stanowisko wicekonsula Włoch w Krakowie.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z 21 lutego 1923 Nr. Pr. 1631 oznajmiło, że Rząd Polski udzielił w dniu 30 stycznia br. Exequatur Panu Paulo Emilio Giusti na stanowisko wicekonsula Włoch w Krakowie.

O tem zawiadamiam P. T. z poleceniem użyczenia wyż nazwanemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 2256/1 pr. Kraków, 10 marca 1923.

W sprawie grobownictwa wojskowego.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa krakowskiego i Pana Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Okręgowa Dyrekcja Robót publicznych w Krakowie ustanowiła dla spraw opieki nad grobami wojennemi następujących delegatów:

1) Dla powiatu Biała — inż. Engelberg,
2) „ „ Bochnia — inż. Mozdyniewicz,
3) „ „ Brzesko — inż. Nadachowski,
4) „ „ Chrzanów — inż. Dzięcielewicz,
5) „ „ Dąbrowa — inż. Matwijko,
6) „ „ Gorlice — inż. Maryniarczyk (zast. tymczasowy Tuszowski Maurycy),
7) Dla powiatu Grybów — inż. Milan,
8) „ „ Jasło — inż. Bielecki,
9) „ „ Kraków-miasto — inż. Mach,
10) „ „ Kraków-powiat — inż. Czechowicz,
11) „ „ Limanowa — inż. Geisler,
12) „ „ Mielec — inż. Haładej,
13) „ „ Myślenice — inż. Koszyca,
14) „ „ Nowy Targ — inż. Rams (Spisz-Orawa),
15) Dla powiatu Nowy Sącz — inż. Bukasiewicz,
16) „ „ Oświęcim — inż. Machniewicz,
17) „ „ Pilzno — inż. Francoz,
18) „ „ Podgórze — inż. Urabin,
19) „ „ Ropczyce — inż. Kozłowski,
20) „ „ Tarnów — inż. Sidorowicz,
21) „ „ Wadowice — inż. Pruchnicki,
22) „ „ Wieliczka — inż. Hollinger,
23) „ „ Żywiec — inż. Szarliński.

O tem P. T. zawiadamiam.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odebranie debitu pocztowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy czasopismu „Łemkowszczyzna“, wydawanemu w Nowym Yorku, oraz tygodnikowi „Hlas utlacowanego slovana“ organowi ukraińskiej emigracji w Czechach (wyd. czeskie).

II. Wydział administracyjny.

Odpis.

Województwo krakowskie. Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie. L. IV.-3237. Kraków, 21 listopada 1922 r.

Okólnik.

Do wszystkich Państwowych Zarządów drogowych Województwa krakowskiego w sprawie kontroli ruchu samochodowego na drogach publicznych.

1. Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych wydanych ustawą z 7 października 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr 89 poz. 556 i wynikającem z niej rozporządzeniem ministerjalnym z (VII.) 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr 65 poz. 587 dotyczącem ruchu samochodów, należy po myśli art. 20 powyższej ustawy oraz par. 44 powołanego rozporządzenia do obowiązków służby drogowej, organów Policji Państwowej, Urzędów gminnych i tych urzędników państwowych, oraz członków klubu automobilistów, którym Ministerstwo Robót Publicznych lub też Wojewodowie wystawią odpowiednie upoważnienia.

2. Przy wykonywaniu kontroli ruchu samochodów należy posiadać przy sobie odpowiednie legitymacje (dotychczasowe służbowe) a służba drogowa winna mieć prócz tego przepisane odznaki służbowe.

Kontrola powinna być wykonywana z zachowaniem kulturalnych form grzeczności, z reguły podczas postoju samochodów a tylko wyjątkowo w razie zauważenia znacznych przekroczeń przepisów wolno w tym celu zatrzymać samochód w biegu.

Kontrola dotyczy przestrzegania poniżej przytoczonych przepisów oraz wszystkich innych przepisanych powołaną ustawą i rozporządzeniem.

3. Każdy samochód lub inny pojazd mechaniczny będący w ruchu na drodze publicznej winien mieć na sobie dwa znaki rejestracyjne. Znak przedni jest białą podłużną tablicą blaszaną z jedną lub dwoma wielkiemi literami łacińskiemi barwy czerwonej oznaczającemi Województwo, do którego samochód przynależy i po nich w jednym rzędzie umieszczonemi czarnemi cyframi arabskiemi, oznaczającemi numer rejestracyjny samochodu. Znak tylny ma też same litery i cyfry, na białem tle tylko litery umieszczone są nad cyframi.

Motocykle bez przyczepnego wózka winny mieć tylko jeden przedni znak namalowany z dwóch stron na tabliczce, umieszczonej na przodzie w kierunku jazdy. Znaki rejestracyjne muszą być czysto (czytelnie) utrzymane a tylny znak podczas nocy dostatecznie oświetlony.

Dla Województwa krakowskiego oznaczenie literowe jest K. R., zaś cyfrowe od 4501 do 7000.

Prócz powyższych wydane są jeszcze znaki, a to dla umożliwienia samochodom nierejestrowanym a więc nie posiadającym jeszcze numerów rejestracyjnych, jazdy do Krakowa, celem rejestracji oraz dla wypróbowania nowych samochodów. Składają się one z cyfr czerwonych i po nich umieszczonych czarnych liter P. R. na białych tabliczkach. Nadto wszystkie pojazdy mechaniczne tak osobowe jak ciężarowe, używane w celach zarobkowych, winny z boku pojazdu posiadać tabliczkę, zawierającą jasno i czytelnie wypisane imię i nazwisko właściciela, miejsce zamieszkania, względnie siedzibę przedsiębiorstwa.

4. Każdy kierowca samochodu lub innego pojazdu mechanicznego będącego w ruchu na drodze publicznej, winien mieć przy sobie i okazać na żądanie: „Pozwolenie na prawo kursowania na drogach publicznych“ dotyczące samego samochodu oraz swoje „Pozwolenie na prawo prowadzenia na drogach Rzp. pojazdu nowego typu.“

Pojazdy mechaniczne dzielą się na grupy i tak GR. I. pojazd o silnikach spalinowych (benzynowych), GR. II., o silnikach parowych, GR. III., o silnikach elektrycznych i wszelkich innych.

Każda grupa znów dzieli się na kategorję i tak Kat. 1. pojazdy osobowe o więcej niż 6-ciu cylindrach, Kat. 2-ga pojazdy osobowe do 6-ciu cylindrów, Kat. 2 b, pojazdy typów Forda, Kat. 3 a, autobusy, Kat. 3 b, pojazdy półciężarowe na pneumatykach, Kat. 3 c, pojazdy ciężarowe, Kat. 4, traktory i inne typy wolno poruszające się, Kat. 5, motocykle, Kat. 6, specjalne rodzaje pojazdów nie wymienionych powyżej.

Otóż każdy kierowca ma oznaczone na drugiej stronie „Pozwolenie na prawo prowadzenia“ nad fotografją, czerwonym drukiem, grupę i kategorję pojazdów mechanicznych, którymi wolno mu kierować i tak:

Kier. Kat. 1. ma prawo do prowadzenia wszystkich pojazdów wszystkich kategorji tejże grupy.

Kier. Kat. 2. ma prawo prowadzenia pojazdów tejże kategorji oraz kategorji 2 b, 3 a, 3 b, 3 c i 4.

Kier. Kat. 2 b. ma prawo prowadzenia tylko pojazdów typów Forda.

Kier. Kat. 3 a. ma prawo prowadzenia pojazdów tejże kategorji oraz pojazdów Kat. 3 b, 3 c i 4.

Kier. Kat. 3 b. ma prawo prowadzenia pojazdów tejże kateg. oraz kateg. 3 c i 4.

Kier. Kat. 3 c. ma prawo prowadzenia poj. tejże i 4 kateg.

Kier. Kat. 4. ma prawo prow. tylko traktorów i innych wolno ruchowych pojazdów.

Kier. Kat. 5. ma prawo prow. motocykla z doczepką lub bez tejże.

Kier. Kat. 6. ma prawo prow. innych pojazdów wymienionych dokładnie w pozwoleniu.

„Pozwolenie na prawo kursowania“ i „Pozwolenie na prawo prowadzenia“ ważne są tylko na rok, w którym zostały wystawione i powinny być prolongowane, najpóźniej w ciągu marca roku następnego. Prolongata zaznacza się urzędownie na tychże pozwoleniach.

Dokumenty powyższe winien kierowca okazywać na każde żądanie służby drogowej, Policji państwowej i Urzędów gminnych, upoważnionych w myśl art. 19 ust. z dnia 7 października 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 89. poz. 656, do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych oraz osobom upoważnionym do tego specjalnie przez Wojewodę.

Na znak dany ręką przez upoważnionych jak wyżej, kierowca obowiązany jest niezwłocznie pojazd zatrzymać.

5. Kierowca pojazdu mechanicznego odpowiedzialny jest za należyte zaopatrzenie go we wszystkie przepisane przyrządy i urządzenia, za prawidłowe ich działania, za zachowanie należytych ostrożności i oględności w czasie ruchu oraz za zapalenie oświetlenia we właściwym czasie o zmroku lub podczas mgły.

Dopóki maszyna lub silnik pracuje, kierowca nie powinien schodzić z pojazdu i nie ma prawa się oddalać, przed oddaleniem się musi zacisnąć hamulec i uniemożliwić puszczenie w ruch pojazdu przez osoby niepowołane.

6. Szybkość pojazdów mechanicznych osobowych na wolnej drodze nie jest ściśle ograniczona przepisami, natomiast w miejscowościach zabudowanych nie powinna przekraczać 25 klm. na godzinę a na skrzyżowaniach dróg, ostrych skrętach i podczas mgły, gołoledzi, na wszystkich niebezpiecznych miejscach drogi, spadzistych lub śliskich wolno jest jechać szybkością nie większą niż 10 klm. na godzinę, zaś na mostach drewnianych o długości ponad 20 m. nie może chyżość przekraczać 6 klm.

Pojazdom mechanicznym ciężarowym, których waga wraz z ładunkiem przekracza 3.000 kg. zabrania się poruszać na wolnych drogach z szybkością większą niż 25 klm. na godzinę, zaś w miejscowościach zabudowanych, większą jak 15 klm. na godzinę Obręcze kół samochodowych nie powinny posiadać takich nierówności, które mogłyby psuć nawierzchnię drogi a stosowanie urządzeń przeciw ślizgowych (klamer, łańcuchów, ostróg etc.) dopuszczalne jest tylko podczas ślizgawicy lub śniegu.

7. Kierowcy pojazdów mechanicznych (a również wszelkie inne pojazdy) — obowiązani są trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swymi pojazdami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo, gdy zostają wyprzedzeni, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał dźwiękowy a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

Wyprzedzać można wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

Przy mijaniu winni kierowcy pojazdów mechanicznych zmniejszyć szybkość, aby mijanie się odbyć mogło bezpiecznie dla wymijanych; w razie grożącego niebezpieczeństwa winni wstrzymać nawet maszynę, aż wymijani się nie oddalą.

Kierowcy obowiązani są w powyższych wypadkach dawać zawsze zawczasu ostrzegawczy sygnał dźwiękowy a przed każdem skręceniem, ruszeniem z miejsca lub zatrzymaniu pojazdu — podnieść względnie wyciągnąć rękę.

Jeżeli przytrafi się nieszczęśliwy wypadek, wywołany przez pojazd mechaniczny, jadący winni zatrzymać się i przyjść z pomocą ofiarom wypadku.

8. Pojazdy mechaniczne muszą być zaopatrzone w dwa dźwiękowe sygnały ostrzegawcze, z których jednego o silnym i donioslym dźwięku wolno używać tylko w miejscach otwartych, a drugiego o słabym nizkim tonie, należy używać w miejscowościach zabudowanych.

Wyjątek stanowią motocykle, które winny posiadać jeden sygnał dźwiękowy o tonie wysokim.

Pojazdy mechaniczne jadące w nocy muszą być zaopatrzone w dwie latarnie o bezbarwnych szkłach, wskazujące w przybliżeniu granicę szerokości pojazdu, oraz na tyle w latarkę oświecającą dokładnie tylny znak rejestracyjny z czerwoną szybką sygnałową przeciw najechaniu.

Nadto wszelkie pojazdy mechaniczne, mogące poruszać się szybkością większą niż 20 klm. na godzinę, muszą być zaopatrzone w nocy przynajmniej w jeden reflektor, oświetlający drogę na przestrzeni nie krótszej niż 100 m. przed pojazdem.

W miejscowościach zamieszkałych, posiadających oświetlenie publiczne, zabrania się stosować reflektory, lub latarnie oślepiające.

9. Na ruch po drogach publicznych pociągów drogowych, składających się z pojazdu motorowego i jednego lub kilku wozów przyczepnych wymagane są poza rejestracją specjalne zezwolenia Okręgowych Dyrekcji Robót publicznych.

Tylny znak rejestracyjny ma być umieszczony z tyłu ostatniego wozu, a tenże musi mieć specjalny hamulec.

Między wozami przyczepnymi i pojazdem motorowym winny być prócz zwyczajnych sprzęgieł, również dodatkowo łańcuchy.

10. Samochody obce, przybywające z państw, które przystąpiły do konwencji z dnia 11/X 1909, dopuszczone są do ruchu, o ile posiadają międzynarodowe „Świadectwo drogowe“ oraz prócz znaku rejestracyjnego obowiązującego w państwie z którego pochodzą, jeszcze odrębny znak ustalający ich przynależność państwową. Pojazdy z obcych państw nie posiadające „Świadectw drogowych“ uważane być mają jako nieposiadające żadnych dokumentów, a wolno im dojechać do rejestracyjnego urzędu najbliższego Województwa tylko na podstawie kwitu urzędu celnego.

11. Dotychczasowe karty rejestracyjne oraz znaki rozpoznawcze wydawane tymczasowo przez Władze wojskowe, a również dotychczasowe pozwolenia na prawo prowadzenia czyli t. zw. licencje szoferskie, ważne są tylko do dnia 15 lutego 1923.

12. W razie dostrzeżonych przekroczeń przepisów jazdy, winna służba drogowa zawiadomić o nich bezzwłocznie miejscowe władze administracyjne I. instancji podając zarazem znamiona danego wozu.

Pojazdy nie posiadające przepisanych dokumentów, należy za pośrednictwem Policji Państwowej unieruchomić aż do rozstrzygnięcia Okręgowej Dyrekcji Robót publicznych.

Czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów zechce Kierownictwo zlecić na razie tylko drogomistrzom, których należy należycie obznajomić z dotyczącymi prawami i obowiązkami. Później dopiero po należytem poinformowaniu i wyszkoleniu personalu drogowego można będzie zlecić to również inteligentniejszym dróżnikom.

Zaznacza się nakoniec, że w myśl Instrukcji Ministerstwa Robót publicznych pod pojęcie pojazdu mechanicznego nie podpadają takie maszyny, jak walce drogowe, tłukarki samochodowe, lokomobile parowe dla celów rolnictwa, pługi motorowe i t. p., jako nie służące do przewozu osób lub ciężarów po drogach publicznych.

Dyrektor: *Dudek* w. r.

L. 77904 11/1 ex 922
12270.

Kraków, dnia 5 lutego 1923

Kontrola ruchu samochodowego na drogach publicznych.

Do Okręgowej Komendy Policji Państwowej, Dyrekcji Policji w Krakowie, wszystkich Starostw i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Podaję powyższy Okólnik Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie z dnia 21 listopada 1922 L. IV — 3237 do Państwowych Zarządów drogowych w sprawie kontroli ruchu samochodowego na drogach publicznych do wiadomości i wydania odpowiednich poleceń podwładnym organom powołanym do wykonywania tej kontroli.

Nadmieniam przytem, że na podstawie § 44 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych i Spraw wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 Dz. U. R. P. Nr 65 poz. 587 upoważniłem do czuwania nad przestrzeganiem przepisów o ruchu samochodowym następujących członków Komisji samochodowej dla badania pojazdów mechanicznych i Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na kierowców pojazdów mechanicznych w Krakowie:

1) Inż. Jana Kopystyńskiego, st. refer. w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.
2) Władysława Mięsowicza, radcę Nam.,
3) Józefa Warczewskiego, radcę policji.
4) Inż. Józefa Adamskiego, em. radcę bud. miej.
5) Inż. Lucjana Mycińskiego, dyrektora fabryki „Automotor“.
6) Inż. Ludwika Hubickiego, dyr. „Eshape“.
7) Leopolda Maruniaka, st. komisarza Policji Państwowej.
8) Wojciecha Stano, st. komisarza Policji Państw. i komendanta Polic. Szkoły Okręg.

którym wydałem też odpowiednie legitymacje urzędowe.

O wydanych zarządzeniach zawiadomią Starostwa w odpowiedni sposób Posterunki Policji Państwowej, Zwierzchności gminne i Wydziały powiatowe.

Przekroczenia przepisów o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych winny być karane w myśl § 45 wyżej cytowanego rozporządzenia ministerjalnego wedle postanowień ustawy z d. 7 października 1921 Dz. ust. Nr. 89 poz. 656.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

LW. 32864/22
Vi.

Lwów, dnia 29 stycznia 1923.

OBWIESZCZENIE

tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 29 stycznia 1923 LW. 32864/22 o podwyższeniu ryczałtów szupasowych.

Ustanowione w obwieszczeniu z dnia 12 lipca 1922 LW. 19137/22 ryczałty szupasowe podwyższa Tymczasowy Wydział Samorządowy jak następuje:

I. Koszta: Za opalanie, oświetlanie, za pilnowanie szupaśników i wogóle za załatwianie spraw szupasowych zwracać będzie fundusz krajowy za każdego szupaśnika bez względu na czas jego pobytu na stacji szupasowej po 20 Marek polskich, zaś za osobę wysłaną za paszportem przymusowym po 10 Marek polskich.

II. Transport szupasowanych pod strażą podwodami: Za transport wozem przypada należytość po 100 Marek polskich od konia i kilometra, czyli po 1000 Marek polskich od konia i miriametra. Należytość jednak nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni jak od każdego już ukończonego jednego kilometra. — Za powrót podwody do domu nie przypada żadna należytość.

III. Należytość straży konwojującej: Za nadzór i eskortowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego a to bez różnicy czy pieszo czy wozem należytość po 80 Marek polskich od jednego kilometra konwojowania. — Wynagrodzenie strażnika gminnego za konwój szupaśników kolejami żelaznemi i powrót do domu bez różnicy czy w dzień czy w nocy ma przypadać, za czas aż do 16 godzin w kwocie 240 Marek polskich nad 16 godzin do 24 godzin w kwocie 360 Marek polskich, następnie w drugiej dobie za czas aż do 16 godzin dalsza należytość w kwocie 240 Mkp. czyli za półtorej doby 600 Marek polskich, za dwie doby 700 Marek polskich itd.

IV. Wyżywienie dzienne szupasowanych: Za wyżywienie dzienne szupaśników przypadać będzie każdej stacji szupasowej należytość po 240 Marek polskich dziennie od każdego szupaśnika.

Podwyższenia powyższe wchodzą w życie począwszy od dnia 1 lutego 1923 r.

L. II. 1104 ex 1923

Kraków, dnia 22 lutego 1923 r.

Podwyższenie ryczałtów szupasowych.

Wszystkim Starostwom Okręgu Województwa krakowskiego, Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa i Dyrekcji Policji w Krakowie udziela się do wiadomości i dalszego właściwego zarządzenia.

Za Wojewodę: *Węclewski* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. 1859/VII 3 ex 1923 r. Kraków, 7 marca 1923 r.

Okólnik Nr. 367.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Ministerstwa Robót publicznych z dnia 2 stycznia 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 10 ustanawiam następujące ceny za 1 m.^{3} drzewa budulcowego w okręgu Województwa na miesiąc marzec 1923 r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Sosna, Świerk, Jodła — Klasa grubości według średnicy mierzonej w połowie długości				Uwaga
	do 20 ct.	21—30	31—40	40 i zwyż.	
	Cena metra kub. na pniu w Mkp.				
Marzec . .	50000	66000	80000	92000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach położonych co najwyżej 5 klm. od stacji kolejowej, przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 klm. od stacji kolejowej, dostosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 20%, przy odległości 20—30 klm. z 30% zniżką.

Polecam Panu Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa robót publicznych w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia w „Dzienniku urzędowym Województwa.“

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

L. 1860/VII/3. Kraków, 7 marca 1923.

Okólnik Nr. 368.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa krakowskiego.

Stosownie do postanowień par. 7 rozporządzenia P. Ministra Robót publicznych z dnia 11 września 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 96 poz. 887 wydanego w porozumieniu z P. Ministrem Rolnictwa i Dóbr państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1922/23, ustanawiam podane niżej ceny za 1 m. przestrzenny drzewa opałowego na pniu w okręgu tutejszego Województwa na miesiąc marzec 1923 r.

Ceny ustanowione w podanej niżej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach położonych co najwyżej w odległości 5 klm. od stacji kolejowej, przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 klm. od stacji kolejowej, stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 20% przy odległości 20—30 klm. z 30% zniżką.

Od powyższego orzeczenia, którem ustanowiono ceny drzewa opałowego na pniu, można wnieść odwołanie do Ministerstwa Robót publicznych, które należy podać przez Województwo w ciągu 14 dni licząc od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

Odwołanie stosownie do postanowień par. 10, powołanego rozporządzenia z dnia 11 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 96, nie wstrzymuje wykonania zarządzeń zajęcia drzewa.

Polecam P. Staroście, aby wszystkim właścicielom lasów zwrócił uwagę na reskrypt niniejszy, którym ustanowiono ceny drzewa opałowego, z podaniem jego treści bezzwłocznie po otrzymaniu dziennika urzędowego.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Drzewo miękkie							Drzewo twarde							Uwaga
	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	
		gruby	cienki		gruby	cienki			gruby	cienki		gruby	cienki		
	za 1 m. q. na pniu w Mkp.														
Marzec	18.700	15.000	13.000	7.800	5.000	3.900	3.600	24.000	20.000	18.000	10.000	6.000	5.600	4.600	

L. VII. 2 1738 ex 1923 r. Kraków, 8 marca 1923 r.

W sprawie soli dla bydła.

Okólnik Nr. 373.

Do wszystkich Starostw, Woj. krak. i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

W ślad tut. reskryptu L. 664/4649/VII. 2 z 28 maja 1923 r. zawiadamiam, że w myśl reskryptu Ministerstwa Skarbu Dep. Akcyz. i Monopol L. 539/23 W. B. z 3 lutego 1923 sól dla bydła oddawaną będzie i nadal po kosztach produkcji, t. j. zupełnie bez zysku dla Skarbu Państwa z tem jednak ograniczeniem, że sól tę mogą nabywać zasadniczo Związki i Stowarzyszenia Rolnicze, a wyjątkowo tylko większe gospodarstwa rolne na zasadzie zaświadczeń odnośnych Starostw, stwierdzających istotne zapotrzebowanie

tej soli na karmę dla inwentarza w Biurze sprzedaży soli w Warszawie, Mazowiecka L. 7.

Sól taka i nadal nie może być bezwarunkowo przedmiotem handlu.

O powyższem należy zawiadomić interesowane sfery rolnicze.

Za Wojewodę: *Mikosz* w. r.

Lwów, 26 lutego 1923

Obwieszczenie.

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego zamierzający w roku 1923 r. przystąpić do egzaminu państwowego przepisanego dla samoistnych gospodarzy lasowych i pomocników technicznych w służbie leśnej i ochronnej, winni najpóźniej do 15 kwietnia 1923 r. wnieść do Województwa lwowskiego podania, zaopatrzone dokumentami i załącznikami wymaganymi według przepisów § 29 rozporządzenia byłego austr. Ministerstwa rolnictwa z 3 lutego 1903 r. Dz. p. p. Nr. 30, względnie § 2 rozporządzenia tegoż c. k. Ministerstwa z 3 lutego 1903 Dz. p. p. Nr. 31, a to kandydaci, będący w służbie publicznej we właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego Starostwa, względnie Dyrekcji Policji.

Kandydaci, starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej, mają wnieść równocześnie w tej samej drodze osobne podanie, zaopatrzone świadectwem ubóstwa, wystawionem przez zwierzchność gminną i potwierdzonem przez Urząd parafjalny ostatniego miejsca zamieszkania, a stwierdzającem stosownie do przepisu § 47 powołanego rozporządzenia ministerjalnego względnie § 14 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1889 Dz. p. p. Nr. 100 stosunki przytoczone przez petenta na uzasadnienie ubóstwa własnego lub osób do jego utrzymania prawnie obowiązanych.

Podania po terminie, a więc po dniu 15 kwietnia 1923 wniesione lub niezaopatrzone przepisanemi dokumentami, nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: *Wodzicki* w. r.

Województwo krakowskie.

L. VII/2 1781 ex 1923 r. Kraków, 8 marca 1923.

Egzamin dla samoistnych gospodarzy lasowych i pomocników technicznych w służbie leśnej i ochronnej.

Okólnik Nr. 371.

Wszystkim Starostwom i Inspekcjom leśnym Województwa krakowskiego, oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa do wiadomości i należytego ogłoszenia.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

Warszawa, 31 stycznia 1923 r.

Okólnik Nr. 262.

W sprawie samowolnego odsyłania dzieci przez schroniska.

Zdarzają się wypadki, że poszczególne schroniska bez porozumienia się z odnośnemi władzami odsyłają dzieci do Wydziałów Pracy i Opieki społecznej Urzędów Wojewódzkich i Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę. Odbija się to w sposób nader ujemny na wychowaniu tychże dzieci oraz na dezorganizacji opieki zakładowej.

Z powyższych względów Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleca zwrócić się do schronisk, położonych na terenach podległych właściwym Urzędom Wojewódzkim oraz Komisarjatowi Rządu na m. st. Warszawę z odpowiedniem pouczeniem oraz zastrzeżeniem, że schroniska, które będą odsyłać dzieci bez porozumienia się z Wydziałami Pracy i Opieki Społecznej będą pozbawione wszelkiej pomocy finansowej ze strony Państwa.

Za Ministra: (—) *G. Simon*
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Pracy i Opieki społecznej. Nr. 651/X. Warszawa, 8 lutego 1923 r.

Do Urzędów Wojewódzkich i Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę (Wydziały Pracy i Opieki Społecznej).

Do wiadomości i wykonania.

Za Ministra: (podpis nieczytelny).
Dyrektor Departamentu Opieki Społecznej.

L. VIII/2. 1584/23. Kraków, 16 lutego 1923 r.

Panu Staroście (do wszystkich) Magistratowi król. stoł. miasta Krakowa

przesyłam do wiadomości z poleceniem podania treści powyższego okólnika do wiadomości wszystkich Zakładów opiekuńczych, korzystających ze stałej lub sporadycznej pomocy z funduszów państwowych.

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

Urząd Emigracyjny przy Minister. Pracy i Opieki Społecznej, Warszawa, ul Królewska 23, Nr 2542/Wz. Warszawa, 1 lutego 1923 r.

Odpis.

Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej organizuje z dniem 1 lutego r. b. nowy dział poświęcony wyłącznie informacjom udzielanym emigrantom udającym się na obczyznę, oraz Polakom powracającym z obczyzny. Informacje udzielane emigrantom udającym się na obczyznę będą jak

dotychczas dotyczyły warunków podróży, cen przejazdu, przepisów emigracyjnych, obowiązujących w państwach obcych, stosunków gospodarczych, ustaw kolonizacyjnych i t. p. Informacje udzielane reemigrantom powracającym czy to z Ameryki, czy też z krajów zagranicznych europejskich, zmierzać będą do ochrony ich przed stawianiem fałszywych kroków i wyzyskiem ze strony spekulantów. Będą to wskazówki ułatwiające orjentowanie się w pierwszej chwili zwłaszcza tym, którzy przez szereg lat przebywali na obczyźnie, wskutek czego brak im znajomości stosunków krajowych. Przedmiotem tych informacji będą ogólne porady, jak szukać pracy w danym zawodzie, dokąd zwrócić się należy przy nabywaniu gospodarstw rolnych, gdzie są korzystne widoki dla drobnych przesiębiorstw i rzemieślników i t. d. Wszystkie te informacje oparte będą wyłącznie na źródłach urzędowych lub półurzędowych i udzielane zgłaszającym się w drodze ustnej i pisemnej. Prócz tego Urząd będzie wydawał specjalne broszury i komunikaty poświęcone odnośnym sprawom. W wyniku powyższego Urząd Emigracyjny prosi o podanie do ogólnej wiadomości treści niniejszej odezwy. Ponadto uprasza się z jednej strony o kierowanie do Biura Urzędu, celem udzielania niezbędnych wskazówek, emigrantów polskich udających się na obczyznę, z drugiej — o nadsyłanie Urzędowi Emigracyjnemu tych wszystkich informacji ważnych dla emigrantów, które mogą być pomocne przy spełnianiu wyżej wymienionych zadań. W szczególności pożądane są informacje, dotyczące wystawionych na sprzedaż gospodarstw rolnych, istniejącego zapotrzebowania na drobne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, oraz na pewne kategorje rzemieślników i innego rodzaju pracowników, których brak daje się odczuwać w danej okolicy. Nadsyłane informacje winny być o ile możności odrazu zaopatrzone we wszelkie bliższe szczegóły.

Dyrektor: *J. Okołowicz.*

L. 1732/VIII. ex 9 3. Kraków, 27 lutego 1923 r.

Otwarcie działu informacyjnego w Urzędzie Emigracyjnym.

Okólnik Nr. 296.

Wszystkim Starostwom i Magistratowi m. Krakowa

do wiadomości, zastosowania się i opublikowania w tamtejszym okręgu administracyjnym.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

Odpis.

Minist. Zdrowia Publicz. Org. 5222/655 23. Warszawa, 29 stycznia 1923 r.

W przedmiocie sprowadzania zwłok ludzkich do zakładów uniwersyteckich dla celów naukowych.

Okólnik.

Do Panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), Pana Komisarza Rządu (Urząd Zdrowia Publicznego) st. m. Warszawy, do Pana Delegata Rządu (Urząd Zdrowia Publicznego) w Wilnie.

Wobec dającego się dotkliwie odczuwać braku materjału do studjów anatomicznych na zwłokach ludzkich w zakładach uniwersyteckich na podstawie art. p. l. 20 i 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 63 poz. 371) zarządza się co następuje:

1) Zakłady anatomji Uniwersytetów Państwowych mają prawo sprowadzania zwłok ludzkich do celów naukowych.

2) Zakłady wymienione, pragnąc sprowadzać zwłoki, powinny porozumieć się z Zarządem szpitala, prosektorjum, więzienia, domu starców, domu podrzutków, lub innej analogicznej instytucji, mającej dostarczać zwłoki. Porozumienie to musi odpowiadać niżej wyszczególnionym przepisom i powinno być na piśmie podane do wiadomości Władzy administracyjnej II. Instancji miejsca wysyłki i miejsca odbioru.

Przy dostarczaniu zwłok więźniów obowiązują przepisy niniejsze z uwzględnieniem przepisów specjalnych, wydanych przez Ministra sprawiedliwości.

3) Do celów naukowych mogą być dostarczane tylko takie zwłoki, po które w ciągu 48-miu godzin od chwili zgonu nie zgłosiła się rodzina z życzeniem pochowania ich.

Władza administracyjna I-ej Instancji miejsca zgonu, może na podstawie opinji lekarza powiatowego udzielić pozwolenia na pochowanie takich zwłok bądź osobom postronnym, bądź rodzinie nawet po upływie 48 godzin, wszakże tylko dopóki zwłok znajdują się w zakładzie wysyłającym.

W odniesieniu do zwłok więźniów pozwolenia takiego udziela właściwy Prokurator przy Sądzie Okręgowym.

4) Zwłoki takie powinny być konserwowane zapomocą wstrzyknięcia środków odkażających do naczyń krwionośnych. Konserwacji można zaniechać w niektórych wypadkach zimą i przy transporcie kołowym na niewielką odległość, o ile istnieje pewność, że zwłoki przybędą na miejsce przeznaczenia przed ukazaniem się wyraźnych objawów rozkładu.

Zwłoki konserwowane mogą być przesyłane tylko w okresie, w którym konserwacja pozostaje skuteczną. Konserwowanie zwłok obowiązuje stronę odbierającą.

5) Bezwarunkowo nie wolno przewozić zwłok osób zmarłych na choroby zakaźne, jakoteż z terenów objętych epidemją, oraz zwłok ze znacznemi obrzękami ogólnemi lub w stanie rozkładu. Również nie wolno bez pozwolenia właściwej władzy sądowej dostarczać wyżej wymienionym Zakładom zwłok, co do których zachodzi podejrzenie śmierci gwałtownej.

6) Zwłoki przesyłane dla celów naukowych powinny być nadawane na kolei jako ładunek pospieszny pod nazwą: „Preparaty anatomiczne". Należy unikać przesyłania zwłok podczas ciepłej pory roku. Wraz ze zwłokami powinno być przesłane do Zakładu odbierającego świadectwo zgonu, a jeżeli śmierć była gwałtowna, również zaświadczenie władzy sądowej, że niema przeszkód do odebrania zwłok.

7) Zwłoki takie powinny być przewożone w skrzyniach drewnianych, wyłożonych wewnątrz blachą cynkową lub żelazną cynkowaną. Skrzynia powinna być bardzo szczelna, aby nie mogły się z niej wydobywać żadne płyny lub gazy.

Skrzynie do przewożenia zwłok powinny być czysto utrzymywane, a wszelkie uszkodzenia natychmiast naprawiane.

8) W jednej skrzyni wolno przewozić kilka zwłok. W każdym jednak wypadku przestrzeń wolna powinna być całkowicie wypełniona materjałem wchłaniającym (np. sproszkowanym torfem, trocinami, miałem węglowym itp.).

9) Odbiór zwłok ze stacji przeznaczenia powinien być dokonany jaknajprędzej, w sposób określony specjalnemi przepisami Ministra kolei żelaznych.

10) Zarówno kierownik Zakładu wysyłającego, jak i kierownik Zakładu odbierającego zwłoki, powinni prowadzić dokładny wykaz zwłok wysyłanych, względnie odbieranych, z wyszczególnieniem imienia, nazwiska, wieku, wyznania, dnia zgonu, przyczyny zgonu i dnia wysłania, względnie odbioru.

11) Za przestrzeganie przepisów niniejszych, czyni się odpowiedzialnymi kierowników zakładów wysyłającego i odbierającego. Przekroczenia będą karane w myśl ogólnych postanowień karnych.

Minister Zdrowia Publicznego

Chodźko w. r.

L. IX. 2175 ex 1923. Kraków, 19 lutego 1923 r.

Wszystkim PP. Kierownikom Starostw i Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

z poleceniem podania treści powyższego okólnika do wiadomości Zakładów wymienionych w p. 2 a) znajdujących się na terenie tamtejszego powiatu (miasta).

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Minist. Zdrowia Publicznego. Warszawa, 19 grudnia 1922.
Nr. Org. 36444/3687/22.

W sprawie doręczania na piśmie osobom interesowanym orzeczeń władz administracyjnych.

Okólnik.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz Pana Komisarza Rządu na miasto Warszawę, tudzież do PP. Dyrektorów Departamentów i Naczelników Wydziałów Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

W okólniku Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 2 listopada 1922 r. Nr. Org. 29629/2274/2 w sprawie doręczania na piśmie osobom interesowanym orzeczeń władz administracyjnych prostuje się w ostatnim ustępie maszynowym omyłkę pisarską „politycznej na faktycznej."

Minister: *Bujalski* w. r.

L. 36.IX. ex 923. Kraków, 3 marca 1923 r.

Okólnik Nr. 340.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego, Magistratowi stoł. król. m. Krakowa oraz Dyrekcji Policji w Krakowie

udziela się do wiadomości z poleceniem sprostowania powyższej omyłki pisarskiej w okólniku Nr 628 z dnia 29 listopada 1922 r. L. $\frac{69913}{8943}$/IX./922 ogłoszonym w Nr. 15. Dziennika Urzędowego z roku 1922.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w r.

Mianowania i przeniesienia.

Minister Spraw Wewnętrznych zamianował Starostę krakowskiego Dra Adama Bala, urzędnikiem V. stopnia służbowego, a urzędnika referendarskiego w VIII. st. sł. Antoniego Kopcia posunął do VII. stopnia służbowego.

Wojewoda krakowski dopuścił do służby przygotowawczej administracyjno-politycznej ukończonego słuchacza praw Jakóba Kurcza.

Wojewoda krakowski zamianował praktykanta rachunkowego Adama Markowskiego, urzędnikiem rachunkowym w X. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, a urzędnika kancelaryjnego w XI. st. sł. Michała Zmroczka przy starostwie w Dąbrowie, posunął do X. st. sł.

Nekrologia.

† Ś. p. Stanisław Nawrocki, urzędnik rachunkowy, zmarł w Krakowie d. 24 lutego 1923 r.

Urodzony d. 9 listopada 1887 r., wstąpił ś. p. Zmarły po ukończeniu studjów z początkiem r. 1911 do służby w Departamencie rachunkowym Namiestnictwa, a przy sposobności kreowania Województw Małopolskich, przeszedł do służby w krakowskim Urzędzie Wojewódzkim.

Zmarły odznaczał się prawością i sumiennością charakteru.

Z szeregu niższych funkcjonarjuszy państwowych ubył na zawsze ś. p. Józef Toroń.

Urodzony w r. 1873, pozostawał ś. p. Zmarły przez przeszło dwadzieścia lat w służbie państwowej, pełniąc sumiennie i gorliwie obowiązki portjera w gmachu Starostwa krakowskiego, a ostatnio tutejszego Urzędu Wojewódzkiego. Zmarł dnia 16 lutego 1923 roku.

Cześć ich pamięci!

Ogłoszenia.

L. 2642 1 pr. Kraków, 9 marca 1923.

Konkurs.

W Województwie krakowskiem jest do obsadzenia posada inspektora rybackiego, podlegającego służbowo Wojewodzie, a będącego egzekutywą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w dziedzinie rybactwa w I-ej Instancji.

Kompetenci na powyższe stanowisko winni posiadać wszystkie warunki, przewidziane w rozdziale I-szym ustawy z 17 II. 1922 o państwowej służbie cywilnej i wykazać, że posiadają wyższe zawodowe wykształcenie teoretyczne i dłuższą wszechstronną praktykę w zakresie ryboznawstwa i hodowli ryb.

Pierwszeństwo w uzyskaniu tej posady przysłuża fachowcom, którzy posiadają znajomość terenu i stosunków rybackich w Województwach Małopolskich.

Do stanowiska inspektora rybackiego, którego stałą siedzibą urzędową jest miasto Kraków — przywiązane jest uposażenie VII. wzgl. VI. stopnia sł. a to stosownie do stopnia wykazanych kwalifikacji zawodowych kompetenta.

Odnośne, należycie dokumentami osobistemi i kwalifikacyjnemi zainstruowane podania wnosić należy w terminie do 10 kwietnia br. do Województwa (Wydział prezydjalny) w Krakowie.

O bliższe informacje w sprawie niniejszego konkursu zgłaszać się mogą interesowani w Wydziale prezydjalnym Województwa krakowskiego w godzinach urzędowych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. IX 788 ex 1923. Kraków, 2 marca 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dn. 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Marjan Gerlach, dzierżawca apteki publ. w Muszynie wniósł dnia 21 sierpnia 1922 r. do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krynicy ze stanowiskiem pomiędzy teatrem a kościołem rz. kat.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych. którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki. by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. IX 219 ex 1923. Kraków, 2 marca 1923.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień paragr. 48 ustawy z 18 grudnia 1906, Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości. że magister farmacji Marjan Gerlach, dzierżawca apteki publicznej w Muszynie wniósł dnia 22 lutego 1922 r. do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Nowym Sączu ze stanowiskiem przy ulicy Długosza w jednej z realności od Nr. 20 do 51 z uwzględnieniem Placu drzewnego od strony ulicy Długosza.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki. by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Kredyt dla rękodzielników.

Komisja kredytowa obwodu krakowskiego dla drobnego przemysłu i rękodzieła (ul. Zacisze 5) na II i III posiedzeniu w dniach 8 i 22 lutego br. przekazała 27 spraw pożyczkowych drobno-przemysłowców względnie rękodzielników na łączną kwotę 80,800.000 mk. Komisji Głównej w Warszawie do zatwierdzenia.

Przewodniczący Komisji: *J. Nowicki.*

Sprzedaż ośrodka z majątku Komorowic.

Okręgowy Urząd Ziemski zawiadania, że w najbliższym czasie zostanie sprzedany ośrodek wyłączony przy parcelacji majątku Komorowice, położony w gminie Komorowice, powiecie Biała. Ogólny obszar wyłączonego ośrodka z budynkami wynosi 23 ha. Reflektanci rolnicy na nabycie powyższego ośrodka winni w terminie do dnia 31 marca br. wnieść do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie należycie ostemplowane podanie z dokładnem przytoczeniem swych kwalifikacji rolniczych. Przytoczone w podaniu kwalifikacje winny być potwierdzone dołączonemi do podania dokumentami lub też uwierzytelnionemi ich odpisami.

Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Kraków, dnia 20 lutego 1923.

Okręgowy Urząd Ziemski.

Zaprzysiężenie inżyniera.

Inż. Henryk Riesenhorst-Riess, rządowo upoważniony inżynier cywilny dla budownictwa z siedzibą w Tarnowie, złożył dn. 14 lutego 1923 przepisaną przysięgę.

Ostrzeżenie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesłało do tut. Województwa zawiadomienie Ministerstwa Spraw Zagranicznych w następującej sprawie: Zarejestrowane w Ameryce Tow. Polsko-Amerykańskiej Żeglugi Morskiej (Polish American Navigation Corporation) zbankrutowało i zostało zlikwidowane. W prasie polsko-amerykańskiej pojawiły się ogłoszenia niejakiego M. Zamorskiego, wzywające akcjonarjuszów zbankrutowanego Tow. do zapłacenia około $2^1/_2$% gotówką, jeśli nie chcą, aby pieniądze ulokowane w akcjach Tow. były dla nich bezpowrotnie stracone. Według otrzymanych przez Min. Spraw Zagr. wiadomości ogłoszenie to ma charakter oszukańczy, posiadacze akcji bowiem żadnych korzyści przez dopłatę osiągnąć nie mogą.

Na terenie Ameryki Konsulat polski poczynił odpowiednie kroki celem uniemożliwienia akcji M. Zamorskiego; prasę krajową ostrzega się niniejszem przed przyjmowaniem ogłoszeń M. Zamorskiego, jako mających charakter oszukańczy.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Tymczasowe zaświadczenia demobilizacyjne zgubili:

Tobiasz Stanisław, ur. 1898 r., syn Jana i Marji z Pisarzowej;

Pietrzak Jędrzej, ur. 1893 r., syn Walentego i Katarzyny z Szyku;

Barnaś Jan, ur. 1898 r., syn Jana i Justyny ze Słopnic szlacheckich;

Balakowicz Józef, ur. 1896 r., syn Stanisława i Marjanny z Podobina;

Twaróg Stanisław, ur. 1897 r., syn Józefa i Rozalji z Mordarki;

Florek Jan, ur. 1895 r., syn Stanisława i Katarzyny ze Słopnic szlacheckich.

Kartę odroczenia zgubili:

Kądziołka Michał, ur. 1900 r., syn Michała i Marji z Mordarki;

Śliwa Józef, ur. 1889 r., syn Wojciecha i Magdaleny z Rzek-Lipia-Sadku;

Kędroń Jan, ur. 1898 r., syn Marcina i Anny z Jastrzębia.

Zgubione dokumenty wojskowe unieważnia się.

Starostwo w Limanowej.

Województwo krakowskie ogłasza, że mieszkańcy Woli Przemykowskiej (pow. Brzesko) przychwycili z galaru na Wiśle, płynącego bez właściciela, 25 desek, które aż do zgłoszenia się właściciela zostały zdeponowane w Urzędzie gminnym w Woli Przemykowskiej.

Towarzystwo popierania żeglugi powietrznej w Brześciu nad Bugiem, ogłasza następującą odezwę!

RODACY!

Wojna światowa wykazała jak ważnym, niemal decydującym czynnikiem w zwycięstwie jest lotnictwo, które w Polsce przeżywa dopiero swój okres początkowy, w porównaniu do innych mocarstw.

Niemcy i Rosja wytężają w kierunku rozwoju lotnictwa wszystkie siły, stwarzają specjalne Ministerstwa Lotnictwa, budują fabryki motorów lotniczych i samolotów.

Więc Polska, która miłuje pokój nadewszystko, z przerażeniem spogląda na te przygotowania, mogące w niedalekiej przyszłości skierować swe ostrza w Jej niezagojoną jeszcze pierś, w Jej niepodległy byt i najszczytniejsze ideały wolności ludu.

Instynkt samozachowawczy i rozum nakazują więc obywatelom Jej stanąć w przygotowanej na wszystkie ewentualności obronnej postawie.

Ponieważ jednak sam tylko Rząd nie jest w możności pokrycia wielomiljardowych nakładów, pomoc **całego** społeczeństwa okazuje się **niezbędną i natychmiastową**. W tym celu zawiązało się **w Brześciu nad Bugiem „Towarzystwo popierania żeglugi powietrznej" z zakresem działania na całą Polskę** i ze statutem już przez władze zatwierdzonym.

Towarzystwo liczy już w swych szeregach tysiące członków, rozumiejących nakaz chwili, ale na to by odpowiedzieć zadaniu, potrzebny jest udział miljonów obywateli, potrzebny jest wspólny wysiłek dla wspólnego dobra i trwałego, niepodległego bytu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Nie myślcie jednak, że jedynie obawa o los naszej Ojczyzny w czasie wojny podsuwa nam myśli o konieczności stworzenia w Polsce potężnej wojennej eskadry lotniczej, nie, gdyż wiemy doskonale, że w dobie obecnej i przyszłej, nawet pokojowej, lotnictwo jest i będzie czynnikiem nader skutecznym w rozwoju ekonomicznym i politycznym naszego Państwa.

Pomóżcie więc nam po obywatelsku w rozpoczętem dziele, nie zwlekając formujcie na terenach Województw w ich stolicach Zarządy Okręgów naszego Towarzystwa. — Po wszystkie informacje zwracajcie się pod adresem: „Brześć nad Bugiem, ulica Mickiewicza, gimnazjum imienia Traugutta, Kancelarja T. P. Ż. P.“

Statuty wysyłamy na żądanie za zaliczeniem pocztowem po cenie 200 Mk. za sztukę.

Pamiętajcie o maksymie: „ziarnko do ziarnka — złoży się miarka“ a Ojczyzna tej miarki potrzebuje bardzo i ma prawo żądać od nas wykonania tego synowskiego obowiązku.

Wszystkie pisma proszone są o przedruk.

Wszystkie pokrewne instytucje i stowarzyszenia proszone są o niezwłoczne porozumienie się z nami w celach koniecznej unifikacji.

Komitet
Tow. popierania Żeglugi powietrznej.

Drukarnia Związkowa, w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.